

A világhódító zsidók mindig legalább 100 évre előre terveznek, mialatt az elbutított többiek a következő napot se tervezik meg!

Szíves figyelmetekbe ajánlom az interneten talált alábbi "ügymenetet".

Verőce, 2014. 05. 29. Üdv, Tejfalussy András

"A zsidó világszövetség képe és az eljövendő világ rendje

A zsidó világszövetség keletkezése és fejlődéséről a 76-ik oldalon egy tájékoztató áttekintést" adtunk, mely szerint Jeruzsálem pusztulása és a zsidók szétszóródása után a világ gócpontjaiban gyülekezett zsidóság legelső dolga volt a gócpontok közli kapcsolatot és összeköttetést megkeresni. Ezt a papi nemzetség vándorlásai és üzleti útjaik következtében az idők folyamán meg is találták és helyreállították annyira, hogy hosszú századok alatt ők voltak az országok közvetítői és az akkor ismert világ hírvivői. Csodákat lehetne felsorolni arról, hogy milyen gyorsan és talányszerűen szereztek a zsidók tudomást a magán- vagy világeseményekről, amely előnyöket üzleteiknél érvényesítve, nekik hasznot és bizonyos befolyást biztosított. A zsidó törvények vallásos megtartásával az "arany" mindinkább a kezeikbe gyűlt össze.

Hatalom és tekintély nélkül ugyan, de sok századon át mégis jólétben éltek. Az "arany" birtokában azonban újraéledt a zsidó önérték és hatalmi vágy is. A bibliába és a talmudba is belecsempészett, a próféták és a papi nemzetség által pedig hagyomány útján is állandóan fenntartott és megszakítás nélkül hirdetett "választott nép", "ígéret" és "fejedelmi gyermekek" fogalma kezdett újból fellángolni. Szétszóródásában szerencsétlenek, elnyomottak, jogfosztottak és üldözött fajnak érezni, habár tudták, hogy Mózes és a Talmud törvényei őket, a nekik hazát adó államtól szétválasztják, elkülönítik, a más néppel vagy nemzettel való együttműködéstől elzárják s külön életre, állammá az államban, megemészthetetlen néppé kényszerítik, ami kizárja azt, hogy fogadott hazája a többi polgáraival egyenlő elbánásban részesítse.

Így élt a zsidóság Jeruzsálem pusztulása után sok évszázadokon át, abban a vak gyűlöletben, amelyet Mózes és a Talmud törvényei nekik vallásos kötelességévé tesz minden nemzsidó iránt - (Lásd korábbi jegyzeteinket a Bibliából és Talmudból vett idézetekkel.) - s melyet a zsidóság világhelyzete csak fokozott s vezetők a "bosszú" fogalmába sűrítve egész a mai napig terjesztették, beléjük neveltek és fenntartottak.

A szétszóródott zsidóságnak ez a helyzete vezette a zsidó papi vezetőket arra, hogy Mózes törvényeiben bennefoglalt ősi világuralmi törekvéseiket felújítsák. Hogy a világuralomban az összes zsidóságot egyesítsék. Izrael királyságát ős dicsőségét újból helyreállítsák, hogy az "ígéret" beteljesülése elkövetkezzék. Ezért alakította meg Jeruzsálem pusztulása után ugyan, de sok évszázad előtt a zsidó papi nemzetség a zsidó világszövetséget, amelynek titkos vezetősége a Léwy nemzetség beavatott "Vénei" voltak, kik a világszövetség célját, a "Kabala titkát" őrizték s hagyományként adták át utódaiknak. Jelszavuk és jelképük a "Szimbolikus kígyó" volt, amely a beavatottak ismertető jeléül, igazolásul szolgált.

Ezek gyűlteket össze előre meghatározott helyen és órában, valamelyik zsidó széni sírjánál a legnagyobb Utókban minden száz esztendőben, ahol a zsidóság világszövetségi ügyeit intézték és irányították. Ezek voltak azok a kabalisztikus Sanhedrinek (Összejövetelek), amelyeken a Rosche-Bathe-Aboth-ok (a beavatott küldöttek) megjelentek s beszámoltak a zsidóság érdekében történelekről az utolsó 100 év óta s elhatározták azt, aminek történnie kell a következő 100 esztendőben.

Mindezeket közelebbi részletek nélkül, már korábban is körvonalaztuk, itt csak a világszövetségről alkotandó egységes kép érdekében, a harmónia kedvéért említjük újra.

Leírtuk a 80-108. oldalon a XIX. század közepén lefolyt egy ilyen Sanhedrin lefolyását, amelyből meggyőződhet mindenki, hogy az ott történt titkos tanácskozás, a kiküldöttek javaslatai és elhatározásai ezelőtt 70 évvel, valóságos borzalmas földalatti összeesküvést jelent a világ összes nemzsidó népeire.

Amikor a legújabb kor szédületes haladása és az emberiség vezetése ilyen 100 évenként tartott összejövetelekkel nehézkes és céltalan lett, átszerveztetett időszakos és alkalmi, nyílt és zártkörű kongresszusok gyanánt feltüntetett összejövetelekké, amely kongresszusok ugyanazt a munkát végzik, mint a régi kabalisztikus Sanhedrinek. Azzal a különbséggel, hogy itt már nemcsak Jákob 12 nemzetségének papi fejedelmi kiküldöttei jelennek meg, mint "beavatott vén"-ek, hanem a szabadkőműves szervezet 33. rendfokozatának, akik tudvalevőleg nem lehetnek mások, mint szintén beavatott internacionális díszsidók, tagjai is hivatalosak.

Ezeket a kongresszusokat a zsidó világszövetség Párizsban székelő központi irodája (vezérkara) az Alliance Israelite készíti elő, hívja össze és finanszírozza. Ahová különben az összes zsidó ügyek az egész világból be- és kifutnak és összpontosulnak.

"A már magukban véve szorososan összetartó internacionális zsidó nép az 1860. évtől kezdve (100 éves Sanhedrin éve) egy nemzetközi fővezénylő orgánomot nyert a Párizsban megalakult "Alliance Israelite Universelle"-ben, melynek az egész földkerekségen vannak fiókjai, tíz az állítólagos pusztán jótékonysági egyesület mindinkább egy politikai társulat jellegét öltötte magára, mely az egyes államok kormányaival kvázi diplománál érintkezést tart fenn, sőt már 1878-ban a berlini kongresszus körül, küldöttei által képviseltette is magát. Lásd: "A drezdai nemzetközi kongresszus manifesztumát, 1882-ben, közölve az Istóczy "12 röpirat" 1882. szeptember, 15. szám, 5. oldal. Ez a népfaj az európai államok kebelében politikai hatalmat, éspedig internacionális politikai hatalmat képez, amelynek legtöbb kormánya a Párizsban székelő és Magyarországon is több fiókkal bíró Alliance Israelite Universelle, mely ma már mint ez a berlini kongresszuson, is történt, a nagyhatalmak koncertjében vagy legalább körülötte követői által képviselteti is magát s melynek akarata és beleegyezése nélkül Európában ma már háború sem viselhető. Lásd: Istóczy Győző beszédei 1882. június 9-én a magyar képviselőház üléséről szóló naplójában.

A kongresszusokon történeket mély titok fedi ugyan, mert szigorú igazoltatás mellett teljesen zártkörű, mégis, mivel itt már a megállapodásokról írásbeli formában lefektetett jegyzőkönyvek is szerkesztetnek, a zsidók elbizakodott, önhitt és dicsekvő

sajátsága mellett az ősi vallásos óvatosság annyira alábbhagyott, hogy ezekről a jegyzőkönyvekről a keresztény világrend lassanként tudomást szerzett.

Ma már - ha nem is hangoztatják - maga a zsidó világszövetség sem tagadja, hogy létezik. Sőt akadnak, különösen a szabadkőműves páholyokban fanatikus elszólások és kitörések is, amelyek az óvatosságot már szükségesnek sem tartva, nyíltan bevallják vagy hirdetik, hogy: "Igen is mi összeesküvők vagyunk". "Ez ellen a társadalmi rend ellen, amennyi erőt a V. É. N. É. belénk oltott, annyi erővel küzdünk az összerombolásán. - (Lásd a "Kelet" című zsidó lap 1911. 10. számát.) A XIX. század utolsó és a huszadik század első felében ilyen kongresszusokat tartottak már 1807 óta Baselban, Krakkóban, Koppenhágában, 1913-ban Bécsben és 1927 szeptember hó elején ismét Baselban.

a) A zsidó világszövetség szervezetének ezen vezetéséről és munkájáról rendelkezésünkre állanak az utolsó 100 éves Sanhedrinjükön hozott határozatok, amelyek magánvállalkozás merész indiszkréciójának révén jutottak nyilvánosságra.

b) Blümchen Izsák beszámolója a krakkói kongresszuson, hogy miként hódították meg a zsidók Franciaországot

c) A Baselban 1897-ben megtartott kongresszus előadásai, amelyeket 1900-ban az Orosz Nílus hozott nyilvánosságra, amelyből I példányt egy év múlva 1906 óta már a British Múzeum könyvtárában őriznek és amelyet "Sión bölcseinek jegyzőkönyvei" cím alatt magyar fordításban is kiadtak.

Ezek az adatok, amelyeknek hitelességét a zsidó cinizmus és merészség esetleg tagadhatja ugyan, de a megtörtént tények és a Morning Post 1920-ban megjelent jól értesült cikksorozata, amely magyarul "Földalatti összeesküvők" cím alatt jött nyilvánosságra, kétségtelenül feltárják a világ előli azt a titkos földalatti aknamunkát, amely a fennálló keresztény világrend ellen folyik s belőlük a zsidó világszövetség szervezete és munkarendszere, de az eljövendő világhatalom formája is, egész pontosan, egy képből összefoglalva megszerkeszthető.

A zsidó világszövetség működése - megalakulása óta - az emberiség történelmi oknyomozóan kutató gondolkozók előtt 5 főfejezetben jelentkezik. Ezeket a fent felsorolt adatok is bőven támogatják.

1. A világba dobott filozofikus, értelmet mérgező, csábító jelszavakkal a XVIII. század közepén.

2. Forradalmasítások, a jelszavak megvalósítására a XIX. század közepéig.

3. A fennálló dinasztiák, kormányok és a keresztény világrend legyengítése a liberalizmus, demokratizmus, humanizmus, szabadságjogok és haladás ürügye alatt a XX. század elejéig. (Destrukció.)

4. Az elgyengült keresztény világrend megdöntésének kísérlete a világháború és az azt követő forradalmak előidézése által.

5. A zsidó világalom ideiglenes kézbevételenek kísérlete a kommunizmus formájában.

Ezeknek kiegészítéseként most már mint 6. korszakot idevehetjük a jövőben valószínű folytatását, az "ígéret" beteljesülését is. A végleges világalom kézbevétele politikai, gazdasági és vallási alapon egy Dávid nemzetségéből származó autokrata diktátor, koronázott zsidó királyi dinasztia uralkodása alatt.

1. Az első korszak

Amint láttuk, a zsidók aranygyűjtési tevékenysége még az ősi idők homályába vész. A zsidó világszövetség megalakulásának ideje azonban pontosan meg nem állapítható. Csak sejteni lehet, hogy az Jeruzsálem pusztulása után történt s még a XVII. század derekán, a keresztény vallás kilengésének ideje és hatása alatt éledt újra. Működésének legelső nyomait a XVIII. század közepe után találjuk, ahol ennek a századnak 1760-ban tartott Sanhedrin Rosche-Bathe-Aboth-jainak határozatai kerültek végrehajtás alá.

Látszólag önmagától, mint a gomba és mintha az emberekre az apostolok tüzes nyelve szállott volna alá az égből, egyszerre és egy időben egész Európa hangadó országait mintha megszállotta volna a felvilágosodás új életet kínáló sugara. Egyszerre mindenütt megjelent a sophisták, enciklopédisták, filozófusok serege és a felvilágosodás soha nem hallott, csábító és mézédés ábrándjait belecsepegteti az emberek lelkébe. Megszületett a szabadság, egyenlőség, testvériség és vele a "jogot a népek", mert "egyenlők" vagyunk jelszava. A liberalizmus megrészegítette a népeket, de a dinasztiák és a kormányok ellem gyűlölet magva is kikelt, mint amelyek a népek boldogságának megölő tyrannusai.

Senki sem vette észre, hogy ezen tanok és elvek kitalálói, buzgó és fő terjesztői - zsidók és hogy az országok kormányzásának alaposzlopait támadják meg. Hogy a dinasztiák és kormányaik tekintélyének meggyengítésére az állandó elégedetlenség fenntartására és a forradalmak jövőendő kirobbantására, egyúttal a fennálló kormányok megdöntésére, előkészítő elemekül szolgálnak. A ravaszság ügyesen és szerencsésen leplezve volt. Senki reá magyarázatot nem talált. Mindenki elfogadta, a zsidó terjesztők pedig annál buzgóbban szuggerálták, hogy az a "népek ébredése", "világjelenség". Ebbe azután mindenki belenyugodott. Ahol ez a világáramlat ellenállásra talált, ott a lesajnálás, a maradiság bélyege alatt pedig a gúny, a megvetés lett úrrá annyira, hogy még talán ma is akadnak, akik megmozdítók nélkül a tömegek ilyen világmegmozdulásában hisznek és komolyan vitatni készek. A szerencsésen kitalált liberális világcsalás, mint a futótűzáradat mérgezte meg a népek lelkét. Alig egy évtized elég volt, hogy félelmetes kitörése megrázza egész Európa népeinek nyugalmát."